

Rozporządzenie wykonawcze Ministra Skarbu

z dnia 31 maja 1921 roku

do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru austriackiego.

Na mocy § 4 i 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 maja 1921 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru austriackiego (Dz. U. R. P. № 50 poz. 306) zarządzam co następuje:

§ 1. Ostatni ustęp rozdziału III cz. A. wykonawczego rozporządzenia austr. Ministra Skarbu z dnia 28 sierpnia 1916 r. Dz. u. p. 271 do § 9 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 21 lipca 1899 Dz. u. p. № 129 zmienia się jak następuje:

„Zwrot podatku przyznaje się w wysokości 200 mk. p. za hektolitr zepsutego piwa; jeżeli jednak w piwnicy fermentacyjnej zepsuło się piwo, którego warkę i zawartość ekstraktu tejeż można sprawdzić, albo jeżeli strona domaga się zwrotu na podstawie urzędowego dochodzenia według zawartości ekstraktu brzezki zarodowej już przy doniesieniu o zepsuciu się piwa, należy obliczyć zwrot podatku według sprawdzonej zawartości ekstraktu po 50 mk. za stopień hektolitrowy ekstraktu.

Z kwoty zwrotu należy potrącić koszta pobrania próbki i urzędowego badania”.

§ 2. Część I rozdziału B. rozporządzenia austr. Ministerstwa Skarbu z dn. 28 sierpnia 1916 r. Dz. u. p. № 271, zmienia się jak następuje:

Wytwórcy piwa oraz posiadacze hurtownych jego składów obowiązani do zgłoszenia zapasów piwa, będących w ich posiadaniu do dodatkowego opodatkowania mają zgłoszenie to wnieść w 3-ch jednobrzmiących egzemplarzach. Zgłoszeniu nie podlegają te ilości brzezki, której wyrób oznajmiono wprawdzie przed dniem wejścia w życie powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów, które jednak zostały dopiero po wejściu w życie tego rozporządzenia urzędownie sprawdzone.

Jeżeli przedsiębiorca browaru ma poza browarem skład piwa prowadzony na własny rachunek, wówczas winien znajdujące się tam a podlegające dodatkowemu podatkowi zapasy zgłosić osobnem oznajmieniem w oddziale kontroli skarbowej, właściwym dla miejsca składu piwa.

Gdyby piwo zostało nadane do transportu z browaru lub składu do innego browaru lub składu najpóźniej 26 września 1921 r., a nie zostało

zgłoszone do dodatkowego opodatkowania przed nadaniem, wówczas zgłoszenie ma skutecznici odbiorca natychmiast po nadejściu posyłki”.

W części II (załatwienie zgłoszenia) rozdziału B. rozporządzenia austr. Ministra Skarbu z dn. 28 sierpnia 1916 r. Dz. u. p. № 271, ustępy 5, 6 skreśla się; ustęp 8 zmienia się jak następuje:

„Wynik sprawdzenia (sprawdzony zapas piwa), kwotę dodatkowego podatku przydającą od sprawdzonych zapasów piwa i urząd pobierający, w którym tę kwotę należy uiścić winien organ skarbowy podać w 3-ch egzemplarzach zgłoszenia. Jeden egzemplarz zgłoszenia należy zwrócić stronie, drugi przesłać do urzędu pobierającego, a trzeci przesłać za pośrednictwem władzy skarbowej I instancji do właściwej władzy skarbowej II instancji”.

Ustępy 7 i 9 pozostają bez zmiany.

Dodaje się ustęp 11 w brzmieniu następującem:

„Zarachowanie wpłaconych kwot dodatkowego podatku należy przeprowadzić w osobnym rejestrze pokwitowań, zaopatrzonem napisem „dodatkowy podatek”. Rejestr ten należy przesłać wraz z odebranyin egzemplarzem zgłoszenia do właściwej władzy skarbowej II instancji”.

Część III (ratalna spłata dodatkowego podatku) rozdziału B. powołanego wyżej austr. rozporządzenia ministerjalnego otrzymuje brzmienie następujące:

„Władza skarbowa I instancji może na prośbę obowiązanych do uiszczenia dodatkowego podatku zezwolić na spłacenie dłuższej kwoty bez osobnego zabezpieczenia w 6 równych ratach miesięcznych.

Pierwsza rata musi być zapłacona natychmiast po otrzymaniu pozwolenia na ratalną spłatę. Na kwicie należy uwidaczniać dalsze raty zapisując je równocześnie w przeznaczonym na to zapisku.

Jeżeliby choćby jedna z dozwolonych rat nie została punktualnie w dniu płatności uiszczona, należy całą zalegającą jeszcze kwotę sćiągnąć naraz. Odsetek zwłoki nie należy w tym wypadku żadać”.

Rozdział C (Postanowienia przejściowe) skreśla się.

§ 3. Inne przepisy dotyczące opodatkowania piwa, obowiązujące na obszarze b. zaboru austriackiego, pozostają nadal w mocy.

§ 4. Jak długo w b. zaborze niemieckim podatek spożywczy od piwa nie będzie podwyższony do 2 mk. od litra piwa, sprowadzenie piwa z tego obszaru do obszaru b. zaboru austriackiego nastąpić może jedynie na podstawie pozwolenia udzielonego przez władzę skarbową II instancji, w której okręgu mieszka odbiorca piwa.

Odbiorca piwa obowiązany jest sprowadzone na zasadzie tego pozwolenia piwo zgłosić natychmiast po nadejściu posyłki wyznaczonemu w pozwoleniu organowi skarbowemu celem dodatkowego opodatkowania w sposób oznaczony w § 2 i uiścić dodatkową opłatę akcyzową w wymiarze oznaczonym w § 7 powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów, a to pod rygorem kar, przewidzianych w § 5 tegoż rozporządzenia.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie równocześnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru austriackiego (Dz. U. R. P. № 50 poz. 306).

Minister Skarbu:

w z. *Weinfeld*